

Helmut V léčbě

Helmutova stříkačka

Procházím se zahradou a dny počítám, i růže časem povadnou, nejsem tady sám
Kolik růží padne tu, to ani nevím, v doprovodu sestřiček sčítat je chodím
V hlavě mám jak po boji, rudá krev a dým, však tělo už se nebojí, zase tvrdě spím
Ze sna se vždy proberu, ze života ne..., pivo to je taky růže žíznem zažene
Ooo už jsm v tom zas, ooo na dlouhý čas, ooo já nechci tu být, náaná... proč nemůžu pít?
Ooo, zdál se mi sen, že pouští mě ven..., že pivo si dám..., vždyt nejsem v tom sám
Procházím se zahradou, růže počítám a v těch růžích za sebou, stopy nechávám
Je to tady jak ve snu, všechno červený, nedívám se dozadu, ještě žije jsou sny
Ooo, zdál se mi sen, že pouští mě ven..., že pivo si dám, vždyt nejsem v tom sám...